"ఏమేవ్, ఇది విన్నావా ? !"—ఇంటికి వచ్చిన వరదయ్యగారి పిలుపు సంభ్రమంగా వివిపించింది ఆవేళ సాయంత్రం.

"ఏం వినమంటారండీ, అవతల వంట ఇంటి గోడ పడిపోవటానికి సిద్ధంగా ఉంది... ఇందాక రెండు పెద్ద పెళ్ళు విరిగిపడ్డాయికూడాను... ఏదో మన అదృష్టం బావుండబట్టి ఆ గట్టుమీది జాడీలు పగలలేదు..." అంది రేణుకమ్మ, ఇవతలికి వచ్చి తన సహజధోరణిలో.

"వెధవజాడీలు... పగిలిపోతే పగిలిపోయినయ్ లేవే..." మరేదో చెప్పబోయిన ఆయనకు టక్కున అడ్డుపడింది రేణుకమ్మ, "వెధవజాడీలా!... పగిలిపోతే పగిలిపోయినయ్యా! అందులో ఒక్కటి పగిలిపోయినా మనం తిరిగి కొనగలుగుదుంటండీ!... మొదట్నుంచి మీది వైరాగ్యమే... ఇన్ని కబుర్లు చెబుతారుగాని శిథిలావస్థలో ఉన్న మన ఇంటిని గురించి ఆలోచించరేం ?" అంటూ.

"చేతిలో తడిలేనప్పుడు వేటినిగురించి ఆలోచించి మాత్రం ప్రయోజనం ఏమిటి ?... అసలు ఈ ఇల్లు ఈనాటిదా ?... అవన్నీ ఎందుకు ?... రోజూ మవ్వు ఇంటిని గురించి మాట్లాడటం — నేను వినుక్కోవటం మనకు అలవాటేగా ?... ఇంతకూ నేను చెప్పదలుచుకున్న శుభవార్త వేరు" అంటూ అసలు విషయంలోకి వచ్చారు వరదయ్యగారు.

"ఏమిటండీ, అంత శుభవార్త !"— అంతలోనే తొందరపడింది రేణుకమ్మ.

"మన రామం ఈ ఊరు వచ్చాడు... వాడికి ఇక్కడికే ట్రాన్స్‌ఫర్ అయిందట!... ఇందాక బజార్లో కనిపించాడు. రేపు మన ఇంటికి వస్తానన్నాడు."

భర్త మాటలకు మొదట రేణుకమ్మ ముఖం వికసించినట్లైనా అంతలోనే ముకుళించుకు పోయింది.

"తాను ఈ ఊరు వస్తున్నట్లు ఉత్తరం ముక్కైనా రాయలేదు... వచ్చినవాడు సరాసరి మన ఇంటికే రాకుండా ఎక్కడో దిగటం ఏమిటి ?... రేపు చుట్టపుచూపుగా మన ఇంటికి వస్తాడా !"

"నేనూ అదే అడిగాను... వాడి భార్య తరఫు బంధువులది ఇల్లు ఖాళీగా ఉంటే — సరంజామాతో సహా రావటంమూలాన అక్కడే దిగాట్ట... భార్య, పిల్లలు కూడా వచ్చారట." అన్న భర్త మాటలు విని ఊరుకొంది రేణుకమ్మ.

రామం వరదయ్యగారి తమ్ముడి కొడుకు... తమ ఒక్కగానొక్క కొడుకు శ్యాంప్రసాద్ అకస్మాత్తుగా పోయినతర్వాత రామాన్ని తీసుకువచ్చి తమదగ్గిరే ఉంచుకున్నారు... అతడికి రెండేళ్ళపాటు చదువుకూడా చెప్పించారు. అంతేకాదు 'నీ కొడుకును దత్తత చేసుకుంటాను ఇచ్చెయ్యరా' అని అన్నాడు తమ్ముడు శేషయ్యతో. కానీ, ఏవో సాకులు చెప్పి అలా వీలుపడనీయలేదు అతడు... రామం మీదికి పోయినట్లు వరదయ్య దంపతుల మనసు మరొకరి మీదికి మళ్ళలేదు ఆ తర్వాత.

తమ దగ్గిరే కొంతకాలంపాటు పెరిగిన రామం ఆ ఊరే రావటం — మొత్తానికి ఆ వృద్ధ దంపతులకు ఆనందమే అనిపించింది.

"ఏమిటి మాస్టారూ, విశేషాలు ?" అంటూ అప్పుడే లోపలికి వచ్చాడు విశ్వం.

ఎదురింట్లో ఓ వాటాలో అద్దెకు ఉంటున్నాడు విశ్వం. అతడికి 'నా' అన్నవాళ్ళెవరూ లేరట ... వరదయ్య దంపతుల దీన పరిస్థితి తెలుసుకున్నది మొదలు — వాళ్ళంటే జాలిఏర్పడింది. ప్రతి ఉదయం, సాయంత్రం పనికట్టుకొనివచ్చి వాళ్ళ యోగక్షేమాలు అడిగివెళ్తాడు. అతడంటే వరదయ్య దంపతులకూ మంచి గురి ఏర్పడింది.

* * *

"ఏమండీ! ఆ ముసిలాళ్ళు మీరంటే పడి చస్తున్నట్లు కనిపిస్తున్నారు. నిజంగా అది ఆపేక్షే నంటారా ?" — వరదయ్యగారి ఇంటి నుంచి బయలుదేరి, రిక్షా కొంతదూరం వచ్చాక అడిగింది శశిరేఖ.

"కావచ్చు ... శ్యాము అన్నయ్య పోయాక నేనుకొంతకాలం వాళ్ళదగ్గిరే పెరిగాను చిన్నప్పుడు..." అని చెప్పాడు రామం.

"మన పెళ్ళై మూడేళ్ళైంది !...మరి ఇంత

కాలం నేను ఎరుగని ఈ అనురాగాలు, అభిమానాలు ఒక్కసారిగా పెల్లుబికి ఎలా వచ్చాయో ఇప్పుడు ?''

సమాధాన పరచలేకపోయాడు రామం శశిరేఖను.

''అసలు విషయమేమిటో నన్ను చెప్పమంటారా ? – ఈ ప్రేమలు, మమకారాలు అనేవి శుద్ధ బద్ధం...ఆ ముసివాళ్ళు ఆలోచించేదేమిటంటే– ఈ చివరిరోజుల్లో తమకు దిక్కుమొక్కు లేకుండా పోయింది ... ఏదో ఉద్యోగం చేసుకొంటూ మీరు కొంచెం పచ్చగా కనిపిస్తున్నారు కదా ? ... అటువంటి మీమీద అభిమానం కనబరిస్తే – మీరు తేలిగ్గానే లొంగిపోతారు ... రేపు ఏ రోగం రొష్టు వచ్చినా మీరే చూసుకోవాలి ... వాళ్ళు హాయిగా రోజులు వెళ్ళమార్చుకుపోతారు.''

భార్యమాటలు విన్నాక 'వాళ్ళు అలాంటివాళ్ళు కాదు ... ఈ మూడు సంవత్సరాలుగా మనదగ్గిరికి రాలేదంటే అందుకు పెదనాన్నవాళ్ళ ఆర్థిక పరిస్థితులే కారణం ...' అందామనుకున్నాడు. కానీ, అనలేకపోయాడు.

''మీరు లేనిపోని బాధ్యతలు తగిలించుకోకండి... మనం ఇద్దరం అయితేనే – ఈ పసివాణ్ణి పెట్టుకొని ఇంటిపని – వంటపని చేసుకోలేక చస్తున్నాను ... ఇప్పుడు చొరవ ఇచ్చారంటే రేపు వాళ్ళు వచ్చి మన్నెత్తినే ఎక్కుతారు ... ఏదో మనం ఆ ముసిలాళ్ళకు సేవచేసినా తర్వాత మనకు మిగిలేదేమిటి...? ఆ పాడుబడ్డ కొంప, ఆ కాస్త స్థలమే కద ? ... అయినా ఎప్పుడో ఏదో వస్తుందని ఇప్పుడు మాత్రం నేను తిప్పలు పడలేను బాబూ ... ఎంతైనా తమ్ముడి కొడుకు, వారసులు – వాళ్ళుపోయాక మీకు కాక మరెవరికిపోతుంది ఆ ఇల్లు ?''

'అంతేలే' అన్నట్లు తల ఊపాడు రామం. ఆమెను ఎదిరించే శక్తి అతడికిలేదు మరి.

* * *

వరదయ్యగారు అనుకోకుండాఅస్వస్థులయ్యారు. మంచంలోంచీ బొత్తిగా లేవటంలేదు. ఆయన అలా మూలపడ్డాడంటే అది యాదృచ్ఛికం ఏమాత్రం కాదు. సహజం కూడ !

కారణం వయసు ! ఏదో మొండిఘటం అవటం చేత విధి ఎంత వెక్కిరించినా, కాలం ఎన్ని తికమకలు పెట్టినా దృఢంగా నిలబడ్డాడు. డెబ్బై సంవత్సరాల వృద్ధుడైయ్యాక కూడా కష్టపడి పదిమంది పిల్లలకు ప్రైవేట్లు చెప్పి తన కాళ్ళమీద తాను నిలబడుతున్నాడు. తప్పితే ఒకరి ముందుకు వెళ్ళి చెయ్యి చాచటంలేదు... ఒంట్లో జవ చచ్చింది తప్పితే మనిషిలోని ఆత్మవిశ్వాసం ఏమాత్రం సడలలేదు ఇంకా.

''మన యోగక్షేమాలు చూసుకోవలసిన బాధ్యత ఉలవాడు రామం. వాడికి కబురుచేస్తాను'' అంది రేణుకమ్మ.

''కబురుచెయ్యి... చూసివెళ్తాడు... అంతేగాని – ఏదో ఉద్యోగం చేసుకొంటూ – వచ్చే నాలుగు రాళ్ళు చాలక వాడే సతమతమవుతుంటే – మనం వెళ్ళి 'నీ బాధ్యత' అని రామం నెత్తిన ఎక్కటం భావ్యంగా ఉంటుందా ?... ఎందుకు... కొంచెం ఒంట్లో ఓపికిరానీ... నా ట్యూషన్స్ నాకే ఉన్నాయి...'' అన్నారు వరదయ్య.

అంతలో ''మాస్టారూ, రిక్షా వచ్చింది... పదండి హాస్పిటల్‌కు వెళ్దాం'' అంటూ లోపలికి వచ్చాడు విశ్వం. విస్మయంగా చూశారు వరదయ్య దంపతులు.

* * *

ఆకాశవాణి గంట గంటకూ తుఫాను హెచ్చరికలు చేస్తోంది క్రితం రోజునుంచీ.

అలాగే ఆ రోజు ఉదయంనుంచీ ఓ మాదిరి గాలి, సన్నని చినుకులు ఆరంభమయ్యాయి.

''మాస్టారూ ! ఇది పెద్ద తుఫానుట. సుబ్బై ఎనిమిది గంటలు ఉంటుంది... మీరు ఈ ఇంట్లో ఉంటే లాభంలేదు... పదండి మా ఇంట్లో ఉందురుగాని'' అన్నాడు విశ్వం వర్షంలో తడుసుకొంటూ వచ్చి.

ఒంట్లో కొంచెం స్వస్థత చేకూరినట్లు అనిపించినా – నీరసంవల్ల అంత ఉత్సాహంగా లేచి తిరగలేకపోతున్నారు వరదయ్యగారు.

''ఈ మాత్రందానికేనా బాబూ... ఎన్ని తుఫానులు, ఉప్పెనలు చూపిందనుకున్నావ్ ఈ ఇల్లు !... ముందు ముందు ఎన్నింటిని చూడబోతోందో ? – ఇప్పుడు మాకొచ్చిన భయమేం లేదు...'' అన్నాడు ధైర్యంగా.

''నిజమే అనుకోండి... అయినా...'' విశ్వం మరేమో చెప్పబోతుంటే రేణుకమ్మ అందుకొంది.

''పంపాలేదులే విశ్వం !... నీవా ఒక్కడవి... ఆయనేమో అస్తమానం మంచాన్ని వదలటంలేదు... మేముకూడా వస్తే నీకు ఇబ్బంది అవుతుంది నాయనా... అయినా ఎంతటి ప్రళయం వచ్చినా మేం చావం... ఇంతవరకు మొండిగా బ్రతికాం... మరెంతకాలం ఇలా మోడువారి జీవించాలో ?... మా గురించి నీవేం బెంగారు పడనక్కర్లేదులే విశ్వం'' అంది ఆవిడ.

వాళ్ళ పిడివాదానికి విసిగిపోయి వచ్చినదారినే వెళ్ళిపోయాడు విశ్వం.

* * *

''రామంగారూ... !'' పెద్దగా ధ్వనించింది విశ్వం కంఠం... అప్పుడు బాగా తెల్లవారింది... రెండు రోజులు పట్టుకు పీడించిన పెనుతుఫాను కొద్ది గంటల క్రితమే సద్దుమణిగింది.

అంతకుముందే నిద్రలేచినట్లున్నాడు, తాపీగా బయటికి వచ్చాడు రామం ''ఎవరూ ?'' అంటూ. అతణ్ణి అనుసరించి శశిరేఖ కూడా వచ్చింది... మనిషిని చూశాక, ''ఓహో మీరా విశ్వంగారూ... ఏమిటి విశేషాలు ?'' అడిగాడు.

విశ్వం రామానికి తెలుసు. ఎందుకంటే తన పెదనాన్నకు నుస్తీ చేసినప్పుడు రెండుసార్లు పనికట్టుకొని వచ్చి – ''ఆ వృద్ధదంపతుల బాధ్యత మీరు తీసుకోకతప్పదు'' అంటూ తనకు సలహాలు ఇవ్వబోయాడు...అప్పుడు బాగా పరిచయమయ్యాడు అతడు.

''రాత్రి గాలివానకు మీ పెదనాన్నగారు ఉండే ఇల్లు కూలిపోయింది...'' అంటూ మిగతా వివరాలు చెప్పటానికి నోరు రానట్లు ఊరుకుండిపోయాడు విశ్వం.

''అయితే ... పెదనాన్న, పెద్దమ్మా ... క్షేమమేనావాళ్ళు ?'' – సహజమైన ఆందోళనతో అడిగాడు రామం.

విశ్వం సమాధానం చెప్పటానికి తాత్సారం చేయటంతో శశిరేఖ జరిగినదంతా ఊహించేసుకొంది.

''జరగవలసిందే జరిగిపోయి ఉంటుందండీ ... అత్తయ్య, మామయ్య వృద్ధులు ... పెనుగాలి, కుండపోత వర్షానికి కాలు బయటపెట్టలేకపోయి ఉంటారు ... విశ్వంగారి ధోరణిబట్టి – ఘోరమే జరిగిపోయిందని నా అనుమానం ... అయ్యో ... అత్తయ్యగారూ, మావయ్యగారూ ... ఎంత పని జరిగిపోయింది ... ?'' ఏడుపు లంకించుకొంది శశి.

''జరిగిందంతేనా విశ్వంగారూ...'' 'కాదు' అంటాడేమోనన్న ఆశతో కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకొని అడిగాడు రామం.

ఔనన్నట్టు తల ఊపాడు విశ్వం.

''అయ్యో ... పెదనాన్నా, పెద్దమ్మా ... అంటూ తలపట్టుకొని కూలబడిపోయాడు రామం

కొద్దిసేపటి తర్వాత శశిరేఖ దుఃఖం నుంచి తేరుకొని, ''శిధిలాల నుంచీ శవాలను బయట తీశారా ? ... పోలీసు కంప్లయింట్ ఇవ్వటం కూడా అవసరం ... '' అన్నది.

''పోలీసులు, తహసీల్దారు ... అందరూ వచ్చారండీ ... మీదే ఆలస్యం'' అన్నాడు విశ్వం.

''అలాగా...ఏమండీ, పోయిన వాళ్ళను గురించి మనమూ పోతామా ? ... మీరెంత రోదించీ లాభం లేదు. మనం వెంటనేబయలుదేరాలి ... ఒకసారి లోపలికి రండి ... '' అంది శశిరేఖ రామం చెయి పట్టుకొని.

లోపలికి వచ్చాక, '' .. తుఫానుల్లో ప్రమాదవశాత్తు మరణించినవాళ్ళ తరఫువాళ్ళకు ప్రభుత్వం నష్టపరిహారం ఇస్తుందండీ ! పోయినసారి తుఫానుకి అలానే ఇచ్చారు మా ఊళ్ళో ... డబ్బు చేతికి వచ్చింది కదా అని – అంతా కర్మకాండలకు తగలేసేరు ... ఏదో తూతూ మంత్రం చేసి చక్కావచ్చేద్దాం ... ఇల్లు కూలిపోయినా స్థలం ఉంది టౌను మధ్యగా... అంతా మన బుజ్జిగాడి అదృష్టం.'' అంటూ రామానికి చెప్పి మురిసిపోయింది శశి.

* * *

రిక్షాలోంచీ దిగకుండానే ''పెద్దమ్మా, పెదనాన్నా ... '' అంటూ గావురుమన్నాడు రామం – కూలిపోయిన ఇల్లు కనిపించాక.

''ఎంత ఘోరం జరిగిపోయిందండీ ... '' అంటూ కూనిరాగాలు తీయనారంభించింది శశి.

''ఏం జరిగిందండీ ... ?''–వింతగాచూస్తూ అడిగారు – కూలిపోయిన ఇంటిని పరిశీలిస్తున్న స్థానికులు.

రిక్షా వెనకే సైకిల్ పట్టుకొని నిలబడ్డ విశ్వం, ''వరదయ్య మాస్టారు, రేణుకమ్మగారు – ఇల్లు కూలి – అందులో కూరుకుపోలేదూ ?'' అన్నాడు . అప్పుడతడి కంఠం అదోలా ధ్వనించింది.

''భలేవాళ్ళే ... '' అంతా నవ్వారు.

''వీళ్ళకు తెలిసినట్టులేదు ... నాతో రండి.'' అంటూ తన గదివైపు దారితీశాడు విశ్వం – అందరూ విస్తుబోయి చూస్తుండగా.

"ఏరా నాయనా, బ్రతికి ఉండగానే మా కర్మకాండలు ముగించుకుపోదామని వచ్చావా ?" — విశ్వంతోపాటు అతడి గదిలో అడుగుపెట్టిన రామానికి వరదయ్యగారి మాటలు సూటిగా వచ్చి గుండెల్లోంచి దూసుకుపోయినట్లు — అనిపించింది.

ఆ వృద్ధ దంపతులను సజీవంగా చూసిన శశిరేఖకు పెద్ద షాక్ తగిలినట్లైంది.

రేణుకమ్మ — మూగదానిలా ఓ ప్రక్కన కూర్చుండిపోయింది.

"...శ్రమ ఇచ్చినందుకు నన్ను క్షమించండి రాముగారూ!... పెదనాన్న, పెద్దమ్మ నిజంగానే ఆ ఇంటి కప్పుక్రింద పడి నలిగిపోయేవారే... నేను నిన్న ఉదయం వెళ్ళినప్పుడు ససేమిరా కదలం అన్నారు వాళ్ళు అక్కణ్ణుంచి... కాని, రాత్రి గాలి, వాన ఉధృతమయ్యాక మనసు ఆగక వెళ్ళి బలవంతం మీద తీసుకువచ్చాను ఇక్కడికి... చూస్తారు, పెద్దమ్మ మా ఇంటికి వచ్చిన అరగంటలోనే ఆ ఇల్లు కూలిపోయింది... అంతా అదృష్టం అనుకున్నాను. ఆనాడు మీ పెదనాన్నగారు మంచం లోంచి లేవటంలేదని చెప్పినప్పుడు, 'అలాగా! అయితే తప్పకుండా వస్తాను' అని, నాతో అని — మీరు రానేలేదు... మరి ఈనాడు? వాళ్ళు ప్రమాదవశాత్తు మరణించారు అని తెలియగానే ఆందోళన వెలిబుచ్చారు. ఒక్కసారిగా బాధ్యత వదిలించుకొంటే పీడ విరగడైపోతుందులే అని వెంటనే బయలుదేరివచ్చారు. ఇక మీ సతీమణిగారి సంగతి చెప్పనక్కరలేదు. ఇందాక ఆవిడ మీతో గుట్టుగా చెప్పిన కొన్ని మాటలను నేనూ విన్నాను. మనుషులు, మమతలు కావంట — ఆస్తిపాస్తులు, నష్ట పరిహారాలు — ఇవే మీకు కావలసింది! విలువలు మరిచిపోయిన మీకు తగిన గుణపాఠం చెప్పాలనే నేను కొంచెం నటించవలసివచ్చింది..." అంటూ చాలా ఘాటుగా మాట్లాడాడు విశ్వం.

తనని మోసం చేసిన విశ్వంమీద పట్టరాని కోపం వచ్చిన శశి ఏదో ఆవేశంగా అనటానికి నోరు తెరిచిందో లేదో — రామం చెయ్యి వచ్చి ఆమె చెంపను చెళ్ళుమనిపించింది... "ఇక పద..." అన్నాడు ఆజ్ఞాపనగా... భర్తలో వచ్చిన ఈ ఆకస్మిక పరిమార్పుకు నిశ్చేష్టితయై — భయంగా అతణ్ణి అనుసరించి వెళ్ళి రిక్షాలో కూర్చొంది శశిరేఖ. రిక్షా ఎక్కిన రామానికి మరి దుఃఖం ఆగలేదు.

"ఒరేయ్ నాయనా, రామం... వచ్చి క్షణం కాలేదు... అప్పుడే వెళ్ళిపోవటమేమిటి ?" — వెనుకనుంచి వృద్ధదంపతుల మాటలు వినిపిస్తున్నా— రామంవాళ్ళు ఎక్కిన రిక్షా ముందుకు సాగుతూనే ఉంది.

'తిరిగి రామం తన పెద్దమ్మ, పెదనాన్నలను వెతుక్కొంటూ తప్పక వస్తాడు — ఎందుకంటే విలువలు గుర్తించాడు అతడు' — సంతృప్తి చెందాడు విశ్వం.

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

రచయితలకు గమనికలు

★ ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికకు కథలూ యితర రచనలు పంప దలచుకున్నవారు సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, గాంధీనగరం, విజయవాడ–520 003 అన్న చిరునామాకి వ్రాయాలి.

★ కవరుమీద శీర్షిక పేరు పేర్కొనడం మంచిది. రచయితలు తమ పూర్తి పేరూ చిరునామా రచన చివరకూడా స్పష్టంగా వ్రాయాలి– హామీ పత్రం జత చెయ్యాలి.

★ గేయాలు తిప్పి పంపబడవు. వీటి పరిశీలనకు కూడా సుమారు ఏడు నుంచి ఎనిమిది వారాల గడువు అవసరం.

★ కథలుగాని, యితర రచనలుగాని తిప్పి పంపబడాలని కోరుకునేవారు– వారి స్వంత చిరునామా గల తగినన్ని తపాలాబిళ్ల లంటించిన కవరు పెట్టడం అవసరం.

★ రచనల గురించి పంపిన వెంటనే గాక ఎనిమిది వారాల తరువాత మాత్రమే వాటిపై నిర్ణయం కోసం ఎదురుచూడడం మంచిది. రచనల గురించి ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలకి తావులేదు కాని–తప్పనిసరి పరిస్థితులలో వాటిపై వ్రాయవలసివస్తే రచయితలు– రచన పేరు– అది పంపిన తేదీ, వివరంగా వ్రాయందే, వాటి గురించి పరిశీలించడం కష్టం.

★ మా కార్యాలయానికి రచనలు తెచ్చి ఇచ్చేవారు కూడా పై నిబంధనలన్నీ పాటించాలి. వారికి కూడా స్వంత చిరునామా గల తగినన్ని తపాలా బిళ్ళ లంటించిన కవరు జత చెయ్యాలి అన్న నిబంధన వర్తిస్తుంది.

★ కార్టూన్లు పంపేవారు కూడా 8 వారాలలోగా మా మీద ఉత్తరాల దాడి చెయ్యకూడదు... ప్రతి కార్టూన్ వెనుక పూర్తి పేరు, చిరునామా వ్రాయాలి

★ ప్రత్యేక సందర్భాలుగా వేసిన కార్టూన్ల కవర్స్పై ఆ విషయం వ్రాస్తే వాటి పరిశీలన త్వరితంగా జరుగుతుంది.

★ కార్టూన్ల ఎంపిక తరువాత వాటి ప్రచురణ వీలు వెంబడి జరుగుతుంది.

★ రచయితలకు కార్టూనిస్టులకు ఒక్క ఉత్తరాలు, ప్రశ్నావళి, డాక్టర్ సలహాల శీర్షికలో 'పద్య' వారికి తప్ప తతిమ్మా అందరికీ; అని పద్య "ప్రతు"లను– కాలక్రమంలో వాటి పారితోషికాలను పంపుతాము. కాపీలు టపాలో పోయే ప్రమాదం వుంటుందే తప్ప పంపకపోవడం జరుగదు. సం.